

### [Ebba Strange.]

Den historiske forståelse, forståelsen af, hvordan vi er afhængige af vores historie, den blev vi ikke bibragt bedre i min skoletid end børnene i dag – ikke de børn, jeg kender, i hvert fald. Men det kan selvfølgelig være, vi har forskellige skoleerfaringer på det område.

### Freddy Madsen (DKP):

Hvad angår ministerens forslag, så er det fejlagtigt at tro, at der igennem den foreslåede timetalsudvidelse bliver skabt forudsætninger for at klare alle de vanskeligheder, som snart et års praktisering af den nye folkeskolelov har vist at der er. En udvidelse af time-tallet kan alene yde et bidrag til at lette situationen, således at lovens erklærede målsætning, at medvirke til den enkelte elevs alsidige udvikling, på visse områder bedre kan opfyldes.

En omfattende oprensning af problemerne vil næppe være på sin plads her, derfor skal jeg kun nævne et par enkelte punkter, der har speciel betydning for dette forslag. I en artikelserie i lærernes fagblad Folkeskolen har en række lærere gjort rede for deres problemer, og fællesnævneren er, at forventningerne til loven ikke kan opfyldes, så længe timetallet ikke udvides, så længe lærernes videreuddannelsesmuligheder begrænses, og så længe de snævre økonomiske rammer er gældende. Vi må derfor endnu en gang henvise til de ændringsforslag, vi stillede i forbindelse med lovens behandling. En klassekvotient på 22, som er grundlaget for beregning af bloktilskuddet, er fortsat for høj, og lærerskematimeforbruget er alt for lavt.

Det her foreliggende lovforslag er et resultat af den aktivitet, som er udfoldet af lærere, elever og forældre og også af en række kommuner. Da det efterhånden er sjældent, at regeringen lytter til de ønsker, der kommer udefra, er det jo i sig selv noget positivt.

Det står klart, at elever, der har bundet sig til tysk og latin for at kunne søge optagelse på gymnasiets sproglige linje, med dette forslag også får mulighed for at melde sig på valgholdene i historie, geografi, biologi, eller hvad de måtte ønske sig af mere praktiske fag som f. eks. motorlære og arbejdskendskab. Disse ting vil vi naturligvis støtte, men vi må samtidig konstatere, at forslaget i første række vil forbedre forholdet for dem, man kan kalde for eliteeleverne. Dernæst, at det ikke må koste en krone mere i bloktilskud fra statens side, og at alt for meget derfor fortsat vil komme til at af-

hænge af kommunernes indsats. Folketinget vil som sædvanlig ikke sørge for den økonomiske ramme, som er nødvendig for, at loven kan fungere efter sit erklærede formål.

I forbindelse med finanslovdebatten stillede vi forslag om udvidelse af beløbet til folkeskolen, men uden resultat. En ændring af loven søges nu ført igennem, samtidig med at udgiftsforøgelse søges undgået. Det er endnu ikke lykkedes for fysikken at forene ild og vand, men det er efterhånden tæt på, at folkettinget ophæver tyngdeloven. Undervisningsministerens økonomiske kontor understreger dette forhold ved at pege på, at:

» ... det ganske afhænger af de enkelte skolars og kommuners dispositioner, om ændringen ... vil medføre øgede offentlige udgifter.«

Konsulenten slutter af:

»Såfremt man opretholder de nugældende vejledende normer for lærerskematimeforbrug pr. elev på de tre klassetrin, vil kommunerne være tilskyndet til at administrere de nye bestemmelser på en sådan måde, at udgiftsforøgelse undgås.«

Den slutning, som man må drage, er, at akkurat som loven af juni 1975 var en sparelov, så er denne lovændring også præget af, at man tager dette sparehensyn.

Hvad det første forhold, favoriseringen af eliteeleverne, angår, kan der ved udvidelse af maksimumsgrænserne opstå et endnu større svælg imellem de elever, der udnytter det maksimale tilbud, og dem, der ikke gør det. Forskellen øges fra de nuværende 8 timer til 12 timer egentlig, og det vil faktisk sige et halvt års ekstralundervisning pr. år. Skal udvidelsen af timetallet føres igennem på en forsvarlig måde, må der altså ske en tilsvarende udvidelse af det obligatoriske minimumstal. Det synes derfor rimeligt, at det obligatoriske timetal hæves fra 22 til f. eks. 28. I 28 timer kunne da ud over de gældende obligatoriske fag indholdes tysk og arbejdskendskab, hvilket også ville betyde, at åbningen over for samfundet, som var et af folkeskolelovens hovedsigter, kunne sættes i system, og at i det mindste ét praktisk orienteret fag blev gjort obligatorisk på de ældste klassetrin. Dette ville endvidere lette presset på danskundervisningen, hvortil en stor del af uddannelses- og erhvervsorienteringen nu er henlagt.

Endelig må det sikres, at kommunerne ikke er i stand til at lægge sig på et minimumstal, der gør forskellen på skolegang i såkaldt rige